

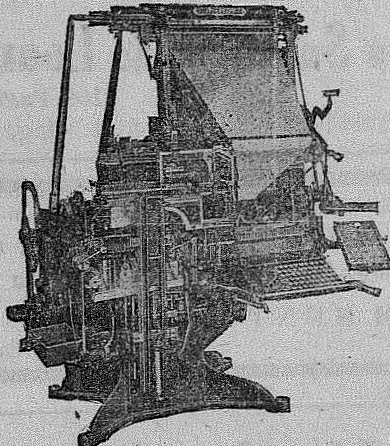

Vestkysten - - Tacoma Tidende

1004 So II. St.

NY MODERNE INTER-TYPE SETTE-MASKINE NETOP INDSTALLERET

"THE INTERTYPE"

FORENINGER OG PRIVATE SOM ØNSKER PAPIR, KONVULUTTER ELLER ANDRE TRYKNINGSARBEJDER FAAR DET BILLIG OG VEL UTFØRT HOS OS.

VI ER DEM BEHJÆLPELIG MED OVERSETTELSE OG ARRANGEMENT AV DERES TRYKSAKER UTEN EKSTRA OMKOSTNINGER

MODERNE HURTIG PRESSE, AKCIDENS -- JOB-PRESSES OG RIKT UTVALG I TYPOGRAFISK MATERIEL . . . . .

Jobprinting Book- & Newspaper- Printing

Dampskibs agenturer

Norske, Svenske og Scandinavian American Line - Benyt en av disse baate

Fra New York: STAVANGERFJORD (Norske Amerikalinje)	18. Februar STOCKHOLM	Fra New York: 1ste Mars (Svenske Amerikalinje)	FREDERIK VIII	Fra New York: 18. Februar (Scandinavian American Line)
--	-----------------------	--	---------------	--

Printing
Res. Main 6943

JOHN SOLEY

1004 South 11th

Publishing
Main 3632

SEND "VESTKYSTEN" TIL SLEGT OG VENNER I NORGE; KOSTER BARE \$2.50 FOR ET HELT AAR — VED AT TEGNE ABONNENT FOR NOGEN DERHJEMME, VÆLGER DU EN PASSENDE JULEGAVE

VESTKYSTEN VESTKYSTEN HAR UTKOMMET UKENTLIG I TACOMA FOR NÆSTEN 38 AAR — SPREDT OVER HELE VESTKYSTEN OG ER DERFOR ET UDMERKET ORGAN FOR AVERTERING — PRØV EN ANNONSE

Om den dramatiske diktning EN ORIENTERENDE OVERSICHT

Skrevet for "Vestkysten" av P. G. Zwilgmeyer

X. Ogsaa (9) **Froskene** (Frøerne) indeholder en skarp kritik av Evripides. Det opførtes aaret efter dennes død. Aristofanes sammenligner hans karakter og tekniske metoder med Aischylos' og viser deres underlegenhet. Bakkus, der savner Evripides, ønsker at bringe ham tilbake fra undverdenen. (Altsaa likesom Herakles i "Alkestis.") Han er utstyret med Herakles' løvehud og klubbe, men naturligvis meget ulik ham i statur. Her kan man se den aristofan'ske løssluppenhet i sit rette lys. Han vover at latterliggjøre selve den Gud til hvis ære komedien opføres! Bakkus ror over floden Acheron, hvor froskene hilser ham med sin kvækken. I undverdenen blir man saa vidne til en samtale mellem Aischylos og Evripides, hvori deres digteriske eiendommeligheter fremhæves.

I (10) **Kvindernes raadsfor-samling** (Ekklesiazusai) vender satiren sig mot datidens mange sosialistiske og kommunistiske ideer. Det er dog mere en social end en politisk satire. De mange eksperimenter med de forskjellige regjeringsforme latterliggjøres vistnok ved forslaget om at overlate magten til kvinderne (den eneste metode, der endnu ikke var forsøkt.) — Men den egentlige hensigt med komedien tør maaske ha været at spotte over de spartanske forhold, hvor som bekjendt kvinderne omgikkes mændene noget friere end i Athen. Kvindene,

Derav hans forbitrede spot over demagogen Kleon (i "Ridderne"), over tragedieforfatteren Evripides (i "Frøerne"), over sofisten Sokrates (i "Skyerne.") Denne sidste maatte, som en representant for spidsfindig, destruktiv filosofi, synes ham like saa for-dærvelig, som det politiske be-vægelsesparti der samvittighets-løst nedtraadte alt nedarvet. Og saaledes er det da grundtanken i "Skyerne" at gi Sokrates, som representant for, sofistikkens, for en unyttig, ørkesløs ungdommen fordærvende, tugt og sæder undergravende skinvisdom, til pris for den offentlige foragt." (Schwegler: Philos. Hist. p. 42.)

Slik har enkelte oppfattet styk- ket. Andre har ment at angrepet ikke maa taes an serieau. Det er sofisten Sokrates digteren an- griper, ikke mennesket og borge- ren. Det er merkelig, at en mand som Aristofanes ikke kan se forskjellen paa Sokrates' læ- re og sofisternes. Sokrates var jo en avgjort motstander av disse. Som forklaring kan det til- føjes, at Aristofanes' opfatning var den gjængse blandt athen- erne. Heller ikke er dette noget enestaaende eksempel paa, hvor- ledes en stor mand kan misfor- staa visse fænomener i samti- den. Man tænke bare paa, hvor uforstaaende Goethe stod like- overfor Newtons epokegjørende opdagelse paa optikkens omraa- de, "experimentum crucis" — (kors-forsøket), der forklarer sollysets sammensætning. Han betegner Newtons metode som "fuld av forbehold, advokatknep og sofisterier!"

Den bekjendte danske forfat- ter Søren Kierkegaard (1813— 1855), Nordens største tænker, søkte i hans doktordisputas "Om begrepet ironi, med stadigt hen- syn til Sokrates" (Kjb. 1841) at

and which thus creates irrepressible laughter. In Shakespeare alone do we find anything to match that combination of fewid and exuberant fancy which appears in the "Birds" and the "Clouds," and carries us to enchanted lands of purer air and brighter skies than ours." (IX.) Den mellemste attiske ko- medies digtere (Antifanes, Anaxandrides, Alexis o. a.) danner en overgangsperiode fra den gamle komedie til den nye ko- medie. Personlige angrep blev under de 30 tyranner forbudt. Paa grund av denne omstændig- het blev det vanskelig for dati- dens komedieforfattere at finde passende emner. — Forresten holdt de sig ikke altid oven- nævnte forbud efterrettelig om de end saa sig nødt til at gaa no- get forsigtigere tilverks. Da de ikke længere turde gjøre de le- dende politikere og styrende mænd til gjenstand for spot, gik det ut over filosofene — platon- kerne og pythagoræerne. — Av mytologiske historier skapes komiske scener. En mængde ka- rakterer introduceres: dumme bønder, drukne mænd og kvin- der, gamle gnier, braggadorer, kurtisaner, slaver, kokke og pa- rasiter.

En vigtig forskjell mellem den gamle og mellemste attiske ko- medie er, at sidstnevnte sløifer koret. Det er naturligvis ikke let at dra nogen nøiagtig græn- selinje mellem den gamle og den mellemste komedie. — Den ene gaar over i den anden, og flere dramatikere kan sies at tilhøre begge perioder. Av dem man pleier at nevne som represen- tanter for den mellemste komedie, skal her behandles de før- nævnte Antifanes, Anaxandri- des og Alexis.

ANTIFANES FRA ATHEN (404—330 f. Kr.) fødtes paa øen Rhodos (Lille Asien) aaret 404 og døde i Chios 330 f. Kr. Antifanes utmerket sig isar ved sit elegante sprog. — Han skrev ifølge traditionen ikke mindre end 260 dramaer. (Andre angir antallet til 365.) Hele 130 titler av hans verker er komne ned til os. Det synes at fremgaa av disse og de mange opbevarede fragmenter, at hans stykker i almindelighet var sati- riske, men undertiden næret sig, hvad engelskmænd kalder "Comedy of Manners."

Denne frugtbare forfatter synes at ha været meget populær i Athen. Skjønt søn av en slave, blev hans jordiske levninger bragt fra Chios til Athen, hvor de jordedes under offentlige æresbevisninger.

ANAXANDRIDES FRA KA- MIROS (omkr. 367 f. Kr.) var likesom Antifanes født paa øen Rhodos og opholdt sig likesom denne i Athen. Anaxandrides var den første lystspildigter, der indførte kjærlighetsaffærer i ko- medien. — Herved nærmer han sig likesom hans landsmand An- tifanes den "nye" komedie. Hans stykker er likesom dennes sati- riske. De synes alle at ha til- hørt den "mellemste" komedie.

Anaxandrides skrev i det hele 65 komedier, hvorav vi kjender navnene paa 28. Han latterlig- gjør Platon og akademiet samt gjennomhøylede øvrighetsperso- nerne i Athen, for hvilken for- brydelse det sies, at han dømtes til at sulte ihjel. Det fortælles at Anaxandrides var en høj, vakker mand, glad i vakre kler og meget følsom av tempera- ment. De av hans komedier, der ikke gjorde lykke enten øde- la han — eller han solgte dem som gammelt pergament!

ALEXIS FRA THURION — (392—286 f. Kr.) sies at være blit 106 aar gammel og (likesom Sofokles) at være død med sei- erskransen om sit hode.

Alexis skrev 245 komedier, hvorav titlerne paa 113 er kjendte. — Han gjennomlevede næsten hele det fjerde aarhund- rede, men florerte især mellom aarene 356 og 306 f. Kr. Nogle av hans stykker var parodier, andre satirer rettet mot filoso- fer, atter andre omhandler kjæ- rlighetsintriger. Alexis utmerker sig baade ved vid og eleganca. Han var, efter alt at døme, den største av den mellemste attiske komedies digtere. Et av hans stykker (Parasiten) har rimelig- vis tilhørt den nye komedie. Vi vet med sikkerhet, at Platon undertiden var gjenstand for hans sarkasmer, samt at han var en onkel av og lærer for den bekjendte komedieforfatter Me- nadros. (Forts.).

Ordener er lite værd for den som lider nød.

I underhusets møte indtraf der forleden i London et drama- tisk optrin. Et av arbeiderpar- tiets deputerte erklærte at en tidligere soldat som hadde vært arbeidsløs i længere tid, hadde bedt ham om at gi førstemin- sterens alle hans ordener som selv ikke pantelaanerne vilde ha. Da førsteministeren ikke var til- stede, la den deputerte ordenene paa hans plads og forlot under- huset. Det hersket dødsstillet i salen.

— De feiler ike andet end en almindelig forkjølelse.

— Skal jeg gjøre noget?

— Intet, uten at betale mig 5 dollar for konsultationen.

